

sen) stillede i 1906. Jeg spurgte den Gang det ærede Medlem: Hvad siger det ærede Medlem om en Mand, der har 100 Tdr. Land Agerjord, 50 Tdr. Land Eng og 200 Tdr. Land Hede? Skal han have Tilskud? Hertil svarede det ærede Medlem: Ja, hvis han er en uformuende Mand, maa han udmærket godt faa indtil 100 Kr. pr. Td. Land til sine 200 Tdr. Land Hede trods sine 100 Tdr. Land Ager og 50 Tdr. Land Eng. Saa vidt Tovborg Jensen. Tovborg Jensen vedkommer det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, men ikke „Hedebruget“, ikke mig. Saa er der Eksemplerne i „Hedebruget“s Pjece. Ja, disse Eksempler vedrører egentlig heller ikke det, vi her drøfter, Statstilskud til „Hedebruget“s Virksomhed, men de har deres fulde Berettigelse, for saa vidt de viser, hvilke bundne Værdier der ligger derude i Heden. Det, disse Eksempler godtgør, er, at Staten skal komme og sige til den arbejdsvillige og arbejdsvante Mand: Gaa ud og løs de bundne Værdier, vi støtter dig i dette Arbejde indenfor et begrænset Omraade — indenfor et saa begrænset Omraade, at der ikke er Tale om Mulighed for Svindel af nogen som helst Art. Den ærede Ordfører anstillede nogle Betragtninger over, at den Mand, der i Forvejen har dyrket Jord, trænger ikke til Understøttelse. Nej, naar han har saa megen opdyrket Jord, at han kan eksistere uden at faa sin Hede opdyrket, skal han ikke have Understøttelse. Det er ren Gøvinst at dyrke den Hede, der ligger som Appendiks til Ejendommen. Den ærede Ordfører siger dernæst, at det, Tilskuddet her begrænses til, bliver en Slags Understøttelse til en vis Klasse Mennesker, og hvis det høje Ting vil, kan man altsaa skride dertil. Jeg vil imidlertid ikke gerne være med til at sætte Sagen paa denne Plads; hvis den skal sættes paa slig særlig Plads, maa det blive ved Siden af Oprettelsen af Husmandsbrug, og det, der her gives i Understøttelse, er forsvindende pr. Mand i Forhold til, hvad der gives til Oprettelse af Husmandsbrug. Jeg behøver vel ikke nærmere at paavise dette; naar vi nys har solgt for 9 Mill. Kr. Obligationer med et Kurstab af 32½ pCt., kan ærede Medlemmer selv regne ud, hvad det betyder

pr. Statshusmandsbrug, og hvad det betyder, naar vi ser paa Prisbevægelsen fra Vest til Øst, fra de magre til de bedre Egne — jo større og dyrere Husmandsbrug, desto større Ofre for Statskassen. Hermed har jeg ikke sagt noget uvilligt om Oprettelse af Husmandsbrug, men den Op-gave, vi dér stiller os, er kostbarere end den, vi stiller os efter mit Forslag her, nemlig yderligere at støtte Hedebruget. Den ærede Ordfører har saa fuldkommen Ret i, at vi i Fjor mente, det skulde gaa i to Aar paa den Maade, vi da blev enige om, men hvad ondt er der i, at vi, naar vi kommer til Erkendelse af, at det ikke kan gaa saaledes uden store Vanskeligheder, saa retter paa Forholdet, og at vi siger: Ad Aare kommer vi naturligvis til at give et Tilskud paa omkring ved 50,000 Kr., lad os gøre det straks, men lad os saa for ikke at forhøje selve Kontoen dele den ekstraordinære Del i to Dele. Hvad ondt er der i dette? Hvilke Konsekvenser kan affødes deraf til Skade og Fortræd for Finansudvalg, for Ting, for Minister. Jeg kan ikke se det. Dette er saa let overskueligt: vi træder til nu med 20,000 Kr. mere, end vi i Fjor gjorde Regning paa, og Afviklingen vedrørende de 60,000 Kr. strækker sig udover to Aar i Stedet for eet. De Konsekvenser er ikke vanskelige at overskue, og der er ingen, der behøver at frygte dem. Jeg anbefaler paa ny mit Ændringsforslag.

S. Sørensen: Det er Ændringsforslag Nr. 48, hvorom jeg gerne vil sige nogle faa Ord — det skal ikke blive mange, for det er jo ingen Nytte til at sige det samme, som er sagt i Forvejen, og jeg kan i det væsentlige henholde mig til den højtærede Minister, med hvem jeg er fuldstændig enig, ligesom ogsaa til det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen). Særlig samlede det sidste ærede Medlem i Korthed og Tydelighed de Ting, der kunde anføres til Fordel for det Ændringsforslag, som han og det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) har givet deres Støtte. Man kunde spørge, hvorfor jeg da vil have Ordet i denne Sag. Det kan maaske dog undskyldes. Naar man paa den Tid, da man begynder at forstaa sine Omgivelser lidt — skal vi sige i 6—7 Aars Alderen —, bor